

చెప్పుడు మాటలు

అవొక కంపెనీ ఆఫీసు.... ఆ ఆఫీసులో ఒక హాలు.

ఆ హాల్లో నక్కా నారాయుడు, కుక్కల కోటయ్య ఇంకా ఇతర స్టాఫ్ మెంబర్లు ఉన్నారు.

నక్కా నారాయుడు కుక్కల కోటయ్యవంక చూసి భావగర్భితంగా నవ్వాడు.

కుక్కల కోటయ్య నక్కా నారాయుణ్ణి చూసి కన్ను కొట్టాడు ఎవరూ చూడకుండా.

నక్కా నారాయుడు దగ్గడ. కుక్కల కోటయ్య గొంతు నవరించు కున్నాడు.

అందరూ ఫైళ్ళలోంచి తలలు ఎత్తి వీరిద్దరివంకా చూశారు.

“అసలు మన ఎగ్జిక్యూటివ్ కి బుద్ధిలేదోయ్....” అన్నాడు నక్కా నారాయుడు.

“ఎందుకు బుద్ధిలేదు?....” అందరూ ఏక కంఠంతో అడిగారు.

“ఎందుకంటే.... ఎందుకంటే.... ఎందుకంటే.... ఆ! ... ఆఫీసుకి తను లేటుగా వస్తూ మనల్ని పంక్చువల్ గా రమ్మంటాడు.... అందుకు....” అన్నాడు కుక్కల కోటయ్య నక్కా నారాయుడికి కన్ను కొట్టాడు.

షీళ్ళ మాటలు విన్న ఎకౌంటెంట్ కి కాస్త హుషారు పట్టింది.

“వొతి వెధవాయే కాదు.... పరమ కిరాతకుడు.... నీచుడు.... దుర్మార్గుడు. నేను మొన్న తల్నొప్పిగా ఉందని పర్మిషనడిగితే డ్రాయర్ లోంచి మాత్ర తీసిచ్చి పేస్కోమన్నాడు గానీ పర్మిషనివ్వలేదు....”

“పేరుకు తగినట్టు ఒట్టే నన్నాసి....” ఆఫీసు మేనేజరుకి కాస్త హుషారు పట్టి తాను ఓ మాట అన్నాడు.

నక్కా నారాయుడు కుక్కల కోటయ్య వంక చూసి మళ్ళీ కన్ను కొట్టాడు.

కుక్కల కోటయ్య నక్కా నారాయూని చూస్తూ ఉషారుగా తనూ కన్ను కొట్టాడు.

నక్కా నారాయుడు నొసలు మీద అరచేత్తో ఫటాఫటా కొట్టుకుని “అబ్బా.... నీకు ఎప్పుడూ కొత్తే....” అని విసుక్కుని మరోసారి కుక్కల కోటయ్యకి కన్నుకొట్టే వెన్ను చూపించాడు.

కుక్కల కోటయ్య నాలుక కొరుక్కుని “సారీ గురూగారూ” అని చేబులు సొరుగులోంచి పుస్తకం వెన్ను తీసి రెడీగా పెట్టుకున్నాడు.

“ఎంటే?.... ఎంటే....?....” అంటూ అందరూ అడిగారు.

“అబ్బే మీకు సంబంధించినది ఏమీ కాదులే....

“మీరు కానీండి.... మీరు కానీండి....” అన్నారు ఇద్దరూ అందరి వంక చూస్తూ.

“అ.... ఎందాక వచ్చాం.... మన అఫీసు మేనేజరుగారు మన ఎగ్జిక్యూటివ్ ని పేరుకు తగినట్టు వట్టి సన్నాసి.... అని తిట్టారు.... మరి నేనేనా తక్కువ తింది?.... మొన్న నేను శలవు పెద్దే శలవా?.... ఎందుకు?.... ఏవీటి?.... అర్జంటా?.... అంటూ పెద్ద శాంక్షన్ చేసే వాళ్ళా సవాలక్ష ప్రశ్నలు వేసి చివరికి శలవులేదు పాడూలేదు.... బోల్డంత పనుంది అన్నాడు దొంగ ముండా కొడుకు....” అన్నాడు సైనో రామేశ్వరం.

ఇహ ఇన్ని విన్న తరువాత హుషారు పట్టలేక చంకలు గుద్దు కుంటూ సంతోషంతో గంతులేస్తూ “నేను కూడా చెప్పా.... నేను కూడా తిడ్డా.... అంటూ” గంతులేయ సాగాడు లసిస్టెంట్ మేనేజర్ ఆనంద రావు.

“నువ్వెప్పుడూ అంతే.... చంకలు గుద్దుకోవడంలోనే టైమంత్తా వేస్తు చేస్తావు.... చెప్పేదేదో త్వరగా చెప్పుమరీ....” ఆనందరావుతో అని నక్కా నారాయుడు కుక్కల కోటయ్యవంక చూసి కన్ను కొట్టాడు.

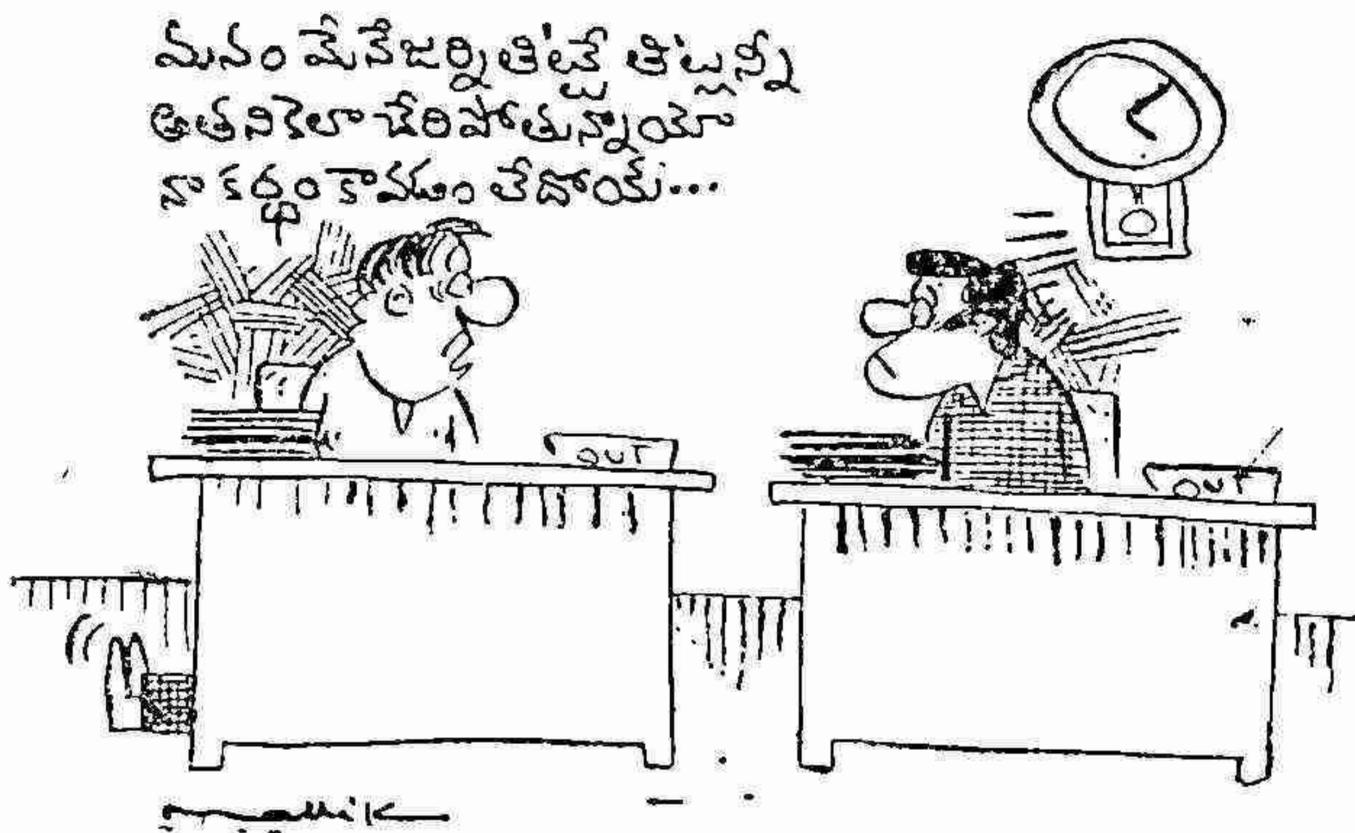
కుక్కల కోటయ్య నక్క నారాయణ్ణి మెచ్చుకోలుగా చూసి తనూ కన్నుకొట్టాడు.

“ఈ సన్నాసి రాజుగాడున్నాడే.... ఇక్కడ మన దగ్గరే పులి ఇంట్లో మాత్రం పిల్లే!. వాళ్ళావిడ దగ్గర కుక్కిన పేనులా ఉంటాడు.... ఇంట్లో చాకిరీ అంతా ఇతనిదే వాళ్ళావిడ చీరలు కూడా ఉతుకుతాడు....” అన్నాడు ఆనందరావు చంకలు గుద్దుకుంటూ.... “ఇంకా చెప్పనా?....”

“అన్నీ నువ్వే చెప్పే ఎలా? వేరేవాళ్ళకి కూడా ఛాన్సివ్వాలి!....” తిట్టాడు నక్క నారాయణ్.

కుక్కల కోటయ్య మాత్రం సీరియస్ గా నోట్సు రానేస్తున్నాడు.

× × ×

ఆ లోజు సాయంత్రం అఫీసులో స్టాఫందరూ వెళ్ళిపోయాక నక్క నారాయణ్, కుక్కల కోటయ్య కంపెనీ చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ సన్నాసి రాజు కాబినలోకి దూరారు.

“ఆ.... రండి.... రండి.... ఏంబోయ్ విశేషాలు?.... ఆ?....” అన్నాడు సన్నాసి రాజు వాళ్ళిద్దరితో.

“విశేషాలేంటని అడిగితే చాలా ఉన్నాయండి....” అన్నాడు నక్క నారాయణుడు.

మరి ఆలస్యం చేస్తారేం.... కూర్చుని అన్నీ చెప్పండి... త్వరగా చెప్పాలి మరి....” అన్నాడు సన్నాసి రాజు ఇద్దరినీ ప్రేమగా ఆప్యాయంగా చూస్తూ.

“మరేమో మన అఫీసులోని స్టాఫందరూ రోజు రోజుకీ చాలా దుర్మార్గులుగా తయారవుతున్నారండీ.... దేవుణ్ణాంటి మనిషిని మిమ్మల్ని పట్టుకుని ఎంతెంత మాటలన్నారో!.... అన్నాడు కుక్కలకోటయ్య.

“నిన్న చెప్పారుగా.... ఈవేళ మళ్ళీ అన్నారా?....” ఆశ్చర్యంగా కళ్ళు ఇంతింత చేస్తూ అడిగాడు సన్నాసి రాజు.

“హయ్యో.... మీరిటీవే మంచివారు.... అమాయకులు కాబట్టే వాళ్ళ అటలిలా సాగుతున్నాయి సార్.... నిన్నటి తిట్లు నిన్నంటే ఈవార్షి తిట్లు ఈవార్షివే.. రోజుకో కొత్తరకం తిట్లు తిడారు సార్ మిమ్మల్ని..” అన్నాడు నక్క నారాయణుడు జాలిగా సన్నాసి రాజు వంక చూస్తూ.

సన్నాసి రాజు పళ్ళు బిగబట్టాడు.

“చెప్పండి.... ఏమన్నారు?....”

నక్క నారాయణుడు కుక్కల కోటయ్యకి సౌజ్ఞ చేశాడు. కుక్కల కోటయ్య ఉదయం తను రాసిన నోటు పుస్తకం తెరిచాడు.

“హూరే.... దీనికోసం మీరు రికార్డు కూడా మెయిన్ టెన్ చేస్తున్నారా?....” ఆశ్చర్యంగా కౌస్తంత ప్రేమగా చూశాడు వాళ్ళవంక.

“ఏదో మీమీద అభిమానం కొద్దీ సార్....” మెలికలు తిరుగుతూ నవ్వాడు నక్క నారాయణుడు.

కుక్కల కోటయ్య నోట్ బుక్ రిఫర్ చేస్తూ ఎవరెవరు అతన్ని ఏమేమి అన్నారో చెప్పసాగాడు.

“సార్ మిమ్మల్ని అకౌంటెంటు పరమ కిరాతకుడు అని అన్నాడు సార్”

ఆ మాట వింటూనే సన్నాసిరాజు ముక్కుపుటాలు పొంగించాడు.

“అంతేకాదు, మీరు దుర్మార్గుడని అన్నాడు సార్”

“హబ్బా! ఈ బాధ భరించలేను” చెవులు మాస్కుంటూ ఆర్తనాదం చేశాడు సన్నాసి రాజు.

“ఇంకా మీరు నీచుడని కూడా అన్నాడు సార్” హుషారుగా చెప్పాడు కుక్కల కోటయ్య.

ఇహ బాధ భరించలేక తలని టేబుల్ కేసి కొట్టుకుని కెవ్వు మన్నాడు.

“మీ తల పేపర్ వెయిట్ కి కొట్టుకుంది సార్. అందుకనే గట్టిగా తగిలుంటుంది” అని టేబుల్ మీది పేపరు వెయిట్స్ నీ, పిన్ కుషన్స్ నీ అన్నీ పక్కకి జరిపి అతని ముందు స్థలంలో ఖాళీచేసి.

“ఇప్పుడు కొట్టుకోండి సార్” అన్నాడు నక్కా నారాయణుడు వినయంగా.

“అప్పుడేనా? ఇంకా చెప్పనివ్వు” అన్నాడు సన్నాసిరాజు కుక్కల కోటయ్య వంక చూస్తూ.

“అఫీసు మేనేజరు మిమ్మల్ని సన్నాసి అన్నాడండీ. స్టైన్స్ ఏమో మిమ్మల్ని దొంగముండాకొడుకని అన్నాడండీ. అనందరావేమో మీరు పెళ్ళామంటే భయపడి చస్తారని అన్నాడండీ.” లిస్టు చదవసాగాడు కుక్కల కోటయ్య.

“హబ్బా.. హబ్బా.. హబ్బా.. హబ్బా..” అంటూ వర్సగా కుక్కల కోటయ్య చదువుతున్నంతసేపూ టేబుల్ కేసి తల బాదుకున్నాడు సన్నాసి రాజు.

“ఇంక ఈవేల్లికి చాలు సార్. ఇప్పటికే మీ నుదురు బూరెలా బుస్సున పొంగివుంది” ఇద్దరూ జాలిగా అన్నారు.

వాళ్ళకి తనపైన తన బాగోగులపైన వున్న ఇం ప్రెస్టుని చూసి మనసు ద్రవించిపోయింది సన్నాసి రాజుకి. ఆనంద భాష్యాలు నిండిన కళ్ళతో వాళ్ళవంక చూసి ఇద్దరినీ ఒకరి తరువాత ఒకరిని వర్సగాకొగలించు కుని భోరుషున్నాడు.

“మీరుండబట్టి ఆఫీసులో జరిగే విషయాలన్నీ నాకు తెలుస్తున్నాయి. మీకు చెరో ఇంక్రిమెంటు శాంక్షన్ చేస్తున్నా” అన్నాడు కళ్ళు తుడుచుకుంటూ సన్నాసి రాజు.

చెప్పుడు మాటలు విని సన్నాసిరాజు ఆఫీసులోని స్టాఫ్ నంతా బాగా పీడించసాగాడు.

తమని ముందు రెచ్చగొట్టి చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఏదో ఒకటి అనేలా చేసి తిరిగి ఆ మాటల్ని ఆయనకి నక్కా నారాయుడు, కుక్కల కోటయ్య చేరేస్తున్నారన్న విషయం అందరికీ తెలిసిపోయింది.

అందుకే వారి ఆట ట్టించడానికి ఒక ప్లాన్ వేశారు.

ఎప్పట్లా ఆ రోజు వీళ్ళందర్నీ టెంప్ట్ చేయాలని చూశారు నక్కా నారాయుడు, కుక్కల కోటయ్య. అయినా ఒక్కరూ పెదవి కదపలేదు. ఇలా లాభం లేదని కాస్త స్ట్రాంగ్ గా రెచ్చ గొడ్డాం అనుకున్నారు.

“సన్నాసి రాజుగాడు గాడిద” అని అందరి మొఖాల్లోకి చూశాడు నారాయుడు. ఎవరూ అవునని కానీ, కాదని కానీ ఏమీ అనలేదు.

“వాడొట్టి బద్మాష్.. చూడు స్టాఫ్ నందర్నీ ఎలా పీడిస్తున్నాడో!!” అన్నాడు కుక్కల కోటయ్య.

ఊహూ.. అతన్ని సపోర్ట్ చేస్తూ ఒక్కరూ నోరెత్తలేదు.

ఇలా లాభం లేదనుకుని ఏకంగా బూతులే తిట్టడం మొదలుపెట్టారు అలా అయితే కాస్త హుషారు పుట్టుందని.

అయినా ఎవరూ తొణకలేదు బెణకలేదు.

అయినా సరే ఆ రోజు సాయత్రం నక్కా నారాయుడు, కుక్కల కోటయ్య సన్నాసి రాజు క్యాబిన్ లోకి వెళ్ళారు. వాళ్ళేమీ అనకపోయినా అన్నారని కల్పించి చెప్పామని.

“సార్ సార్ ఈషేళ ఎంత ఘోరం జరిగిపోయిందనీ” అన్నారు ఇద్దరూ ఒకేసారి.

సన్నాసిరాజు వాళ్ళవంక సీరియస్ గా చూశాడు.

“అవును. చాలా ఘోరం జరిగిపోయింది. వినండి” అన్నాడు టేబుల్ డ్రాయర్ లోంచి టేప్ రికార్డు తీసి ప్లే జటన్ నొక్కుతూ.

ఆ టేపు విన్న నక్కా నారాయుడు, కుక్కల కోటయ్య ఇద్దరూ మూర్ఛపోయారు. అది ప్రొద్దున్న తాము సన్నాసిరాజుని తిట్టుంటే ఎవరో రికార్డు చేసిన టేపు!!

రెండ్రోజుల్లో వాళ్ళిద్దరికీ మారుమూల అడవుల్లోకి ట్రాన్స్ ఫర్ ఆర్డర్స్ వచ్చాయి.

ఇంకెప్పుడూ సన్నాసిరాజు చెప్పుడు మాటలు వినలేదు.

[ఇది కథ కాబట్టి నారాయుడికీ, కోటయ్యకీ గుణపాఠం నేర్పడం, సన్నాసిరాజుకి కళ్ళు తెరుచుకోవడం జరిగింది. కానీ నిజ జీవితంలో ఆఫీసుల్లో అలాంటి చెంచాగాళ్ళు వాళ్ళ మాటల్ని నమ్మే మూర్ఖులైన ఆఫీసర్లు ఎందరో ఉంటారు — వాళ్ళెవరూ మారరు. *